

Tulipán, tulipán,
sedem rázů kvitel,
jak's ty mi, můj milý,
jak's ty mně odvykel?

Já sem ti odvykel
velice lahůčko,

tak, jak by odpadlo
se stromu jabučko.

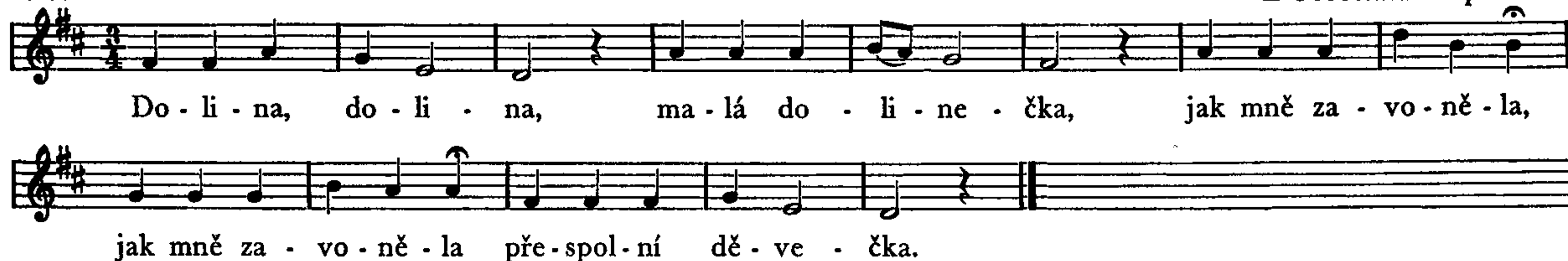
Červené jabučko,
po zemi sa kúlá,
dojdi k nám, šohajku,
je-li tvoja vůla.

Červený tulipán
není trvanlivý,
černojoký šohaj
není spravedlivý.

248. ROZMARÝN A CHLADNÁ VODA

497.

Z *Osvětman. Zp. I. 147*

Do - li - na, do - li - na, ma - lá do - li - ne - čka, jak mně za - vo - ně - la,
jak mně za - vo - ně - la pře - spol - ní dě - ve - čka.

Dolina, dolina,
malá dolinečka,
[: jak mně zavoněla :]
přespolní děvečka!

Ani mně nevoni
rozmarýn vonička,
jak mi zavoněla
přespolní děvečka.

498. *Jiné čtení*

Ani mně nevoni
z rozmarýnu věnec,
a jak mně zavoněl
přespolní mládenec.

Studená rosenka
tej noci padala,

když sem za synečkem
dvěře zavírala.

Studená jako led,
nemožu zapomnět,
nemožu, synečku,
sivý holubečku,

na tebe zapomnět.

Už sem zapomněla
na koho sem chtěla,
na tebe, synečku,
leda bych musela.

499. *Jiné čtení z Vizovic (Nápěv 194 [414])*

Vyptala sem si
od svej maměnky
svobodu,
abych chodila
do studenečky
pro vodu.

A v tej studence
chladná voděnka
jako led,
nemožu na tě,
mé zlaté dítě,
zapomnět.

249. VĚŽ A KAPLIČKA

500.

Do - li - na, do - li - na ní - že Nových Zámků; vysta - vja - li ve - žu ze samých šo - haj - ků.

Dolina, dolina
níže Nových Zámků;
[: vystavjali vežu :]
ze samých šohajků.

Toho najmladšího
až na hore dali,
pěknú makověnku
z něho udělali.

Ta naša Anička
na kolena padla,
by jí makověnka
do fěrtúška spadla.